

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek oponenta diplomové práce
(ve smyslu čl. IV odst. 4 vyhlášky děkana FPR č. 30D/2012)

Název práce: Právní úprava ochrany ovzduší v České republice a její význam pro česko-polské pomezí v oblasti Krkonoš
Diplomant/ka: Tomáš Hofman
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

1. Zadání a cíl práce:

Deklarovaným cílem předložené práce je snaha se „...věnovat právní úpravě ochrany ovzduší, zmínit, jaké byly na našem území předpisy upravující tuto právní oblast, posoudit, zda-li se se prakticky osvědčily či ne, jaký význam měla tato úprava pro zmíněnou postiženou oblast Krkonoš a konečně rozebrat poměrně nový zákon o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb., jež nabyl účinnosti dne 1. září 2012, který přinesl některé zásadní změny“ (str. 7, citováno včetně gramatických a stylistických chyb).

Cíl zůstal v některých ohledech nenaplněn. Sám autor v závěru své práce (na str. 64) přiznává, že původní úmysl zaměřit téma „lokálně“, resp. „regionálně“, na oblast Krkonoš, se neukázal jako reálně zpracovatelný. V ostatních ohledech lze konstatovat, že práce stanovenému cíli v zásadě odpovídá.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Předložená diplomová práce se zaměřuje na poměrně specifickou oblast práva životního prostředí a to (zejména) právní úpravu ochrany ovzduší. Autor v ní především představuje jednotlivé nejprve historické, následně pak aktuální regulace této oblasti ať již práva mezinárodního (resp. nadstátního) či tuzemského. Značnou pozornost pak v souladu s cílem práce věnuje i relativně nové úpravě zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Text práce je i v důsledku tohoto přístupu poměrně deskriptivní a celkově budí spíš dojem jakéhosi „úvodu“ do dané problematiky, který má potíže přesunout se kamsi dál, k meritu věci. V práci tak prakticky nelze nalézt hlubší právní analýzu, vzácná jsou i jakákoliv dílčí zamyšlení či odborné úvahy, ať již diplomantovy vlastní či převzaté odjinud. Práce tak sestává prakticky výhradně z přehledů, seznamů, výčtů a charakteristik (byť věcně zpravidla správných), aniž by ale dospěla k jakémukoliv názoru, závěru či vlastní odborné myšlence.

Nelze přitom říct, že by zvolené téma neposkytovalo prostor k těmto myšlenkovým procesům. Kromě jiného – zejm. s ohledem na oborové zaměření katedry, pod níž je práce zpracovávána – by se nabízely otázky spjaté s obecnými správněprávními instituty, jejichž aplikaci environmentální právo nezřídka užívá a provádí (např. specifika správních řízení v oblasti ochrany ovzduší, režimy veřejného užívání atmosféry, limity a možnosti práva autonomní normotvorby územních samosprávných celků při ochraně ovzduší (nízkoemisní zóny) ve světle aktuální judikatury ÚS atd. atd.). Nejen že autor těchto výzev nevyslyšel, ale mnohdy, když už na ně narazil, se s nimi nevypořádal právě nejlépe. Typickým příkladem může být jeho velmi problematické dělení „správních aktů“ na str. 54, kdy pod tento pojem řadí i stanoviska a závazná stanoviska, což je v příkrém rozporu nejen s aktuální správní doktrínou, ale koneckonců i s judikaturou správních soudů (a není souladné ani s brněnskou teorií správního práva, od té české částečně terminologicky odlišnou). Podobně pak mezi sankční nástroje řadí (na str. 57 a násl.) na jedné straně přestupky, na straně druhé „správní

delikty“, z čehož by se dalo nesprávně vyvodit, že přestupky správními delikty nejsou. Jsem si vědom toho, že právní předpisy toto dělení občas používají, v odborné akademické práci by však tato dichotomie měla být objasněna.

V práci se pak vyskytují i další, více či méně závažné, obsahové nedostatky. Někdy mají formu velmi nepřesného (až zavádějícího) vyjádření či třeba zastaralé terminologie, jindy jsou pak zřejmým důsledkem překlepu či přehlédnutí autora. Jen příkladmo:

Str. 9 – „formou zákonného zmocnění ... bylo vydáno nařízení“??

Str. 10 a 11 – „orgán ... státní správy“ namísto správnějšího „správní úřad“.

Str. 14 – „proces EIA nepodléhá správnímu řádu a nelze se proti němu odvolat“ – odvolat se proti procesu?

Str. 17 – jak by mohl být zákon č. 86/2002 Sb. novelizován zákonem č. 92/2000 Sb.?

Str. 24 a násl. – autor si na mnoha místech evidentně plete platnost a účinnost předpisu.

Další překlepy pak nacházíme třeba na str. 7, 18, 23 atp., práci se bohužel nevyhnuly ani chyby gramatické (str. 11, 12, 14, 29) včetně těch závažných jako shoda přísudku s podmětem (str. 35). V diplomové práci by se autor také, pokud to jde, měl pokusit vyhýbat se různým žurnalismům či hovorovým vyjádřeními, která se v práci též objevují (str. 17 – „biopaliva nebyla výhrou“, str. 26 – „myšlenka krásně zelená“ atp.).

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Z hlediska formálních náležitostí práce v zásadě splňuje předepsané požadavky, byť některé zvolené formální postupy by asi nebylo možno označit za běžné či ustálené (například mezery po stranách lomítka při uvádění čísla předpisu, neřazení hlavních kapitol vždy na novou stranu (str. 19), absurdně velké mezery mezi odkazy na zdroje (str. 52, 53) atp.).

Práce s literaturou je poměrně standardní, byť autor mnohem více parafrázuje, než cituje, což poněkud komplikuje rozlišení vlastního a převzatého textu. Některé pasáže jsou navíc zjevně sepsány na základě jediného zdroje (typicky Dvořák v historickém úvodu), což příliš nesvědčí o snaze o sebrání co nejrozsáhlejšího množství zdrojových dokumentů.

Stejně tak v DP nelze doporučit odkazy na prima facie neoborné zdroje (wikipedie na str. 8). Práce naopak zcela postrádá judikaturu, ať již tuzemskou či zahraniční, což lze hodnotit jako poměrně podstatný nedostatek univerzitní kvalifikační právnické práce.

Seznam literatury (str. 66) není seřazen abecedně podle příjmení autorů, obecně se pak nezdá být ani zcela odpovídající obsahu práce samotné.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Přestože je možno práci vytknout některé obsahové i formální nedostatky, v celkovém pohledu je možno konstatovat, že předložená DP je zpracována na přijatelné úrovni a ještě odpovídá požadavkům na závěrečné práce absolventů magisterského oboru právo. Cíle práce se, byť s určitými (a to ne nepodstatnými) výhradami, autorovi víceméně podařilo dosáhnout.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Práce se doporučuje k obhajobě. Navrhují její hodnocení stupněm „Dobře“, eventuálně „Velmi dobře“ v případě výrazně nadprůměrné úrovně ústní obhajoby, v rámci níž by se diplomant vypořádal s výtkami zde formulovanými.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Pohovořte o vybraných soudních rozhodnutích týkajících se tématu práce a kontextuálně je zařaďte do struktury a obsahu práce.

V Plzni dne 13/1/2015

Podpis autora posudku
Fakulta právnická
Katedra finančního práva
a národního hospodářství